

Sermo eiusdem

vel administris suo faneo seu alia interdictu superius eligendo, vel caluniosos in alio legado meru, etiam ultra predictas penas, cui inscups gradus stat? seu peminetie existat ecclesiastice vel mundane, sic puniat ut vnde dicte rigor trahatur ceteris in exemplu. Ut autem merus seu impotissim molestia in electione pape eo formidulosi evitentur, q: toti episcopatii lametabilius eorum incusso seu factio petret ultra predicta spealis dutim statutum, q: si quis homini meru vel impressionem aut violentiam electoribus ipsi vel alicui eorum in electione pape intulerit, seu fecerit aut fieri procurauerit, vel factum ratum habuerit, aut in beneficio dederit vel fauorem, facientem scienter receperauerit vel defensauerit, aut negligens in executione penarum inferius memoriarum extiterit, cuiuscumque status gradu vel peminentie fuerit, etiam si imperialis regali pontificali aut alia quis ecclesiastica aut seculari prelature dignitate, illas penas ipso facio incurrat, q: in constitutione felicis recordationis Bonificij pape octauique incipit Felicis, continent illis effectuas liter punias. Civitas vero etiam si quod absit urbe Romana fuerit vel alia quecumque universitas, que talia facienti consilium vel auxilium dederit aut fauorem, vel infra menssem saltem taliter delinquentem prout tantum facinoris enormitas exegerit et facultas ei affuerit non ducerit puniendum, eo ipso subiaceat ecclastico interdicto. Et nihilominus propter dictam urbem, pontificali et supra, eo ipso sit praemata dignitate, non obstatibus primis quibuscumque. Volamus insuper in fine cuiuslibet concilii generalis hoc decretum publicetur soleniter, nec non quadocunq: et vobis romani pontificis electio imminebit facienda, ante ingressum conclusis legatur, et publice intitetur.

Finit.

Fequitur sermo eiusdem cancellarii factus in die circuncisionis domini coram papa apud tarasconam.

Habuit gratia dei et salvatoris nri omnibus hominibus erudiens nos, ut abnegantes impietatem et secularia desideria, sobriez iuste, ac pie vivamus in hoc seculo, et reliquaque nra audiuit et epula paupli, vestra deuotio. Num apparuit gratia dei

et salvatoris nri, ad eam q: fiducia throni gratiae eius, ut mihi eius consequamur etiam in auxilio optimo. Namque finis noster super nos, et nos debilitati confacti iacemus in uno, et uno configimur, confundentes peccata nostra. In gratia dei, per subleuationem necessariam, abnegare possumus. Rursus q: de gratia dei sermo habedus est et de nomine Iesu, quem nemo potest dicere nisi in spiritu sancto, ut ipse Jesus a nomine suu sit nobis Jesus, ut pterea condonatos in curia iusticie gratiae nos curia suscipiat, dum interim sedet in throno sue gratiae, postquam legitimum tempore comparandi ptereat, appellatum ad curiam et thronum suu, illic nos presentemus in confessionibus, ubi soror nostra mater est eiusdem gratiae, et aduocata nostra, que plane despiceremus nos non poterit. Caro enim et sanguis noster est, et curie sue iura defendet, iura gratiae. Sed quis est iste thronus gratiae? Ille puerulus, puer hodie circumcisus, cuius vocatus est nomen Jesus, ut per iesum gratia fieri sicut lex per moysen data est, et salvaretur mundus per ipsum, quem vidimus plenum gratiae, immo gratiam. Deus meus, misericordia mea, inquit propheta. Et quid misericordia nisi gratia? Sed dicit fortasse timidor aliquis, Ego apertos habeo oculos cordis in lumine fidei, et lucernam euangelice veritatis hodiernae intueor in pueru seueritatem domine iusticie seueram valde, que etiam proprio filio dei non percitat, quin eum nuditat et frigori et duro vulnere dum tenellus circumciditur, exponeret. Et tu mibi apud ipsum puerum inuenire thronum gratiae reprobantis. Si in viridi hoc fecit deus, si innocentissimo filio non pepercit, in sicco quid fieri peccatoribus servis qualiter ignoscet? Quin etiam mater eius, mater benedicta, quibus oculis peccatores inspiciet, qui tota hodierni doloris sui causa sunt, qui totam sue grandis anxietatis materiam prebuerunt, dum propter eos vniogenitum dilectissimum, ex acri vulnera cruentum, ex nuditate et frigore vagientem cognoscit et dolentem? At vero quisquis hoc dixerit sciat nre timendum: satisfactum est iusticie, satiata est non prius bis in id ipsum, cum qui gratiam huius pueri flagellati meruit, qui factus est a deo nobis iustitia atque redemptio, in qua et si iustitia appareat in ei attrito, propter peccata nostra supereminenter tuus appareret gratia dei, q: ut seruum

Hermofactus in die

redimeret tradidit filium / q̄si pccatorē puniendum. Sed et tu virgo dignissima non abhorre peccatores, sine quibus nunq̄m foret tali digna filio: qui licet ex te genitus est, attamen nobis natus nobis datus. Adimur ergo cum fiducia te; et filium tuum. In quibus talis apparuit gratia dei ut tu mat̄ dei fieres iuueniēdo gratia apud deū / et ipse hō fili⁹ dei dicereſ. Ita vt nō dubitauerit Aug. asserere, nullā m̄. rebo p̄ ips⁹ ortis maiore ſta elle grām / dū verbū caro factū est. De q̄ verbo locut⁹ det ipse nob̄ gratuitabeneſtitate v̄bū efficac et fructuoſum: meritis et p̄cib⁹ tuis v̄go glorioſa: que ab angelo vocata es grā plena ānomati ce, et dīna ſalutatiōe quā repert⁹ dicētes. Que r̄c. Apparuit grā dei et ſaluatoris noſtri, et reliq. Exhilaresce tu q̄ perieras / miſerāde bōlērige aureſ / audi, et gras age: qm̄ apparuit grā dei. datū certe optimū et doſ nū pfectū: qm̄ gratia dei vita eterna. et ſi do min⁹ dat grām: dabit et gl̄iam. Hō igit in uanū hāc dei gratia accipias / nō p̄ ingratitudinē in hui⁹ anni pncipio enceniu tam inſigne quipēdas. Et attēdaſ vigilant. qr̄ nō dicit apl̄s, apparuit ſapiens dei. apparuit iuſticia dei. apparuit potētia. Illas q̄ppe magis extimescebat hō re⁹ / pditor / et damnat⁹, quā d̄ſiderabat. Qm̄ ſapiens accusabat: et nō hēbat locū negatio, nec valebat excuſatio. Adā vbi es r̄c. Si voluerit mecum cōtendere (dicebat Job afflic⁹) nō potero m̄dere vñū p̄ milles. Iuſticia accusatū p̄dēnabat: et nō inueniebaſ appellatio: qr̄ auſdisti voce xp̄oris me r̄c. Propterea idem Job verebat oia opa ſua, ſciēs qr̄ nō pcer̄ delinquenti. Hinc q̄z eſt prophetica ſupplicaſatio, nō intres in iudiciū cuſ ſuo tuo doſ qr̄ nō iu. in con. tuo om. viuēs. Potētia dñiq̄z accusatū et demnatiū puniebat / et nō erat euasio. I facie man⁹ tue, i. potētia ego defeci / plorabat psalmista. Et rursus quis nouit p̄tatem ire tue / et p̄ timore tuo. i. c. di numerare. Et nemo eſt q̄ de manu tua poſit eruere. Hō ḡ q̄rebam ſapiam accusantem, nō iuſticiā deminante: nō potentiaſ executioni ſniam demadante: atq̄ ſeuientem,. Ubi ſeuientē. ſeuientē nūc in celo / tra apostatas āgelos. nūc in padiso / tra parētes p̄mos. nūc in turri babel p̄ confusione linguaꝝ. nūc in terra p̄ diluuiū aquarū multarū. nūc in p̄tapolī peccatrice. p̄ ſubuersionē guerſoz. Landē in ifer⁹ p̄ incluſionē oīm. Sz ſolā gratiā miſantem et abſoluēſe petebam? q̄ ſalui eſsem? nō ex ope rībō iuſticie q̄ fecim⁹ nos. Et hec hodie no bis apparuit: dum celauit deus potentiaſ in infirmitate, ſpiam in infantia: iuſticiam in pietate et circunciſionis ſatisfactionē. Za q̄z imposuerit deus silentiuſ eis, et dederit audientiā totā mie. Ita ſuperatris omib⁹ datur triūp⁹ gratie. Et hec apparuit ho die nob̄ valde neceſſaria. Nam qd ageret / q̄ ſe v̄teret hō condēnat⁹ in curia iuſticiæ ſi nemini datus eſſet locus appellationis ad curiam gratie / ſi non ſuperaret miſericor dia iudicium? Dicamus iterum qr̄ p̄t⁹ ſempiterna dei virtus atq̄ diuinitas (teſte apostolo) ex eis que facta ſunt intellecta cōſpiciebatur: ſicut antea dixerat ſapiens / qr̄ et magnitudine ſpeciei et creature / potest viſibiliter earum creator agnoscī. Sed et ſa pientiam eius et operibus agnouit que et clamans dixit: q̄z magnificata ſunt opera tua domine: omnia in ſapiētia fecisti. Po terat quoq̄z dei beniſolentia v̄tūq̄z agno ſci in rerum dignantillima conſervatione et directione in ſuos finēs; ſicut potentia et creatione. et ſapiencia ex gubernatiōe vi debatur. Quapropter forte gratia appelsat ſapiens nutricem omnium. Sed ex reparatione lapsi, ex recreatiōne deperditi, ex iuſtificatione imp̄i. maſtice appariuit gra tia dei. Nam que gratia maior / que libera lior, vel dici vel exiſtimari potuerat / qm̄ v̄tantum daret deus homini. vt pauper fieret; quis hoc crederet. ſi nō ſcius ſecretorum dei. Paulus affereret: quia pro nob̄is egenus factus eſt / vt illius inopia diuites eſſemus. Gratia in ſuper qualis mirabilior / q̄z v̄taliter compateretur homini misero deus / qr̄ miſer fieret. opprobrium et abiectio plebis. Ita nōne ſunt viſcera miſericordie dei noſtri. in quib⁹ viſitauit nos deus oriens ex alto. In quibus appariuit gratia dei et ſaluatoris noſtri hodie circūciſi. Amplius vero domina natura, vt buſ mano moze loquamur. quāuis in ſuo crea turarum ſpeculo pulcerrimo. in libro capa cissimo. in carmine ſonoro. et armonico / monſtraret potentiam dei efficientem / et ſapientiam exemplantem. et bonitatem cui ca ſuientem. primum exuinitate. ſecundū ex v̄itate. tertīū ex bōitate creatureꝝ. Ur ſus p̄mū et eaꝝ mō. ſcđm ex ſpecie. ſerū ex ordīe. Silt ex creatureꝝ mensura potētia

Circumcisionis domini

5

Ex ext^o h^uero sapientiā. **E**x pōdere trahē
te in suos fines bonitatem. vt qdā circulo in/
telligibili ex ipso creante / t p ipm exemplan/
tem / t in ipso finiētē sint oia / nibilominus
mūd bāc sapiaz dei potētiā / t bonitatē cog/
scere hūs / nō glificavit deū neqz grās egit.
Sed veluerāt sibi oia / t obscuratū facū ē
insipiēs cor eoz / t defecerūt scrutatēs scrū/
tinia. **N**uāobrē ordinauit deū facere opus
noue grē supra naturā. vt esset grā dñā re/
ginaqz nature. **N**ā grā ei^o qz t mīa. sup oia
opa ei^o. **N**ue grā l^z sup boz oculos sua lu/
minositate cecauerit; illustrauit mētes hūi
lūi. sīc ext^o iesus in spū. **L**ōfiteor inqt
tibi p^r celi t terre. qm̄ abscōdisti beca sapi/
entibus t prudētibus / t reuelasti ea pūlis.
Ita p^r: qm̄ sic placitū est apō te. **P**lacitū
nō meritū. vt nō glierur an eū stulta psum/
ptio ois carnis: q in sapiētiā deū nō cognō/
uit. **T**o placuit p^r stulticiā p^rdicatōis noue g/
tie. saluos facere credētes. **H**oc autē opus
grē. apparuit manifeste in eo q verbū caro
facit cīt vbi totū opa grā: totū sibi datū
Hilaut paucū h^uz natura / neqz ex radice su/
perioz astroz / t cōstellationū. sīc impetas
qrūda finxit. **F**legz ex actione isferiori elem/
toz. saltē q ad modū q subit^o fuit. **U**bi p^r
rea patif misericors t misikator dñs: vt salutē
t regnet p^ruaricato hō re^o. **A**pparuit g/
benignitas t hūanitas saluatoris nrī dei
vt alibi gaudet apls. **A**pparuit inqz misti/
ce bechūanitas: vt signū magnū in celo ce/
loz do. **N**am sibi hipostatica vniōne con/
iuncta ē / t hec qslī mulier amicta sole iusticie
q plena grē luminose / t luna totū mutabi/
lis nature sub pedibz ei^o / rōne auctorita/
tis impiose / t corona stellarz. xij. q sunt. xij.
progatiue singulares in capite ei^o. ex dñas/
tionis sublimitate. **N**ā et benigna hūan/
itas dei saluatoris nrī vniuersum mōd spī/
ritualū eternarūqz creaturaz purgat. illūi/
nat. t pficit. supior eis in ordie hierarchico
stabilita. vt sol qdā eternitatis. **I**mperiū q
z possidet sup vniuersū materiale atqz cor/
poreū. vt ex miraculoz opatione mōstratū
est. **D**uodecī postremo progatiuis. qslī to/
tidē sideribz coronata resulget. qtuor in cō/
patione ad diuinitatē. **T**otidē in p^ratiōe
mē ad carnē trursus totidē in cōparatō
ne ad totā rez vniuersitate. **L**ōsidera hūa/
nitatē hūi pueri bodie circumcisō in ordine
ad diuinitatē. t inuenies q in ea tanqz in
ope pclarissimo super aliud. oē creatū relu-

cēt qtuor attributa. q sunt dei potentia. q
sapia. dei iusticia. t supeminentē dei grā q
circulo qdam spūali infimū summo iungit.
pacē opās i ter^z t i celo. **L**ōsidera iam in
ordie ad carnē iuēies carnē ab ea qdrupli
ci dote decorari. **A**gilitate. b^rillitate. ipassī
bilitate. t claritate. **E**t q in via non ita fie/
bat. h erat spēale dispēlationis diuine mira/
culum. **D**einde si consideraueris huma/
nitate hūi pueri in ordie ad creaturaz
vniuersam: videb^r eā tanqz instrumentū di/
uinitatis h^ure oēptatē in celo t in terra in
mari. t in oibz abyssis; btōs illūiat t pficit
in celo: viatores iustificat in tra: alios non
plene iustificatos dimittit h^ul alibi in ma/
ri purgatiōis. **A**lios obstinatos dānat t de/
turbat in abyssū dānatiōis. **I**tuero qz
multus est h^u fmo. t ad interpretadū diffi/
cilis / t orō nrī ad alia pperās expediti des/
derat: coartem^r eā infra lūmites pnt^r celebri/
tatis. **E**t duobz qslī gradibz itinere brevia/
to decurrat. **E**t dicam^r q apparuit grā dñi
pmō in humili subiectiōe sua ad legē cīrcu/
cisionis. **P**ostqz impleti sunt dies octo vt
circūcidet puer inqt euangelista. **A**ppa/
ruit scđo in ppli redēptione fm nomē sal/
uationis. vocatū est nomē ei^o iesus: quod
vocatū est ab angelo pūsc̄ in vtero p^rice/
retur. **C**ausaz reddit angelus apud **D**at/
theū qm̄ saluum faciet ppli suū a peccatō
eorum. **H**oc modo euangelium cum epi/
stola sociantes. vtrūqz per alterutrum de/
ducamus sub duobus tantum gratie dei
signis: quesunt humanitas seu bumilitas
primum signum: t scđm benignitas seu ca/
ritas. **V**num in circumcisione. **I**n nomi/
natione alterum: vt verum sit q apparuit
humanitas in primo misterio. benignitas
in secūdo: t gratia in vtroqz. dei saluatoris
noſtri. **I**raqz quis fidelium non pēspit
cūm habeat t compertum/ gratiaz dei ho/
die apparuissē: dum attendit q ipse legis
conditor. duro se legis vinculo quasi seru^r
astrigit. t fit sub lege velut infans. velut i/
potens. t peccatis obnoxius. **A**d quid ita
Himurum vt ingratitudo neqz prelumptō
nis humane confunderetur t eruditetur:
que in tantam prorupit audaciam/ magis
vero amentiam: vt diuinitans maiestatez
appeteret. volens esse sicut deus. sciens bo/
nu t malū; ppter ea dō medicamētū p^rariū
bumilitas opposuit dscēdēs a sumo sue ma/
iestatis ad ima vilissima nrī hūanitatis.

Bermon factus in die

Sic aduersus auariciam primi hominis ipse summā liberalitatem. Sic aduersus gula eius ipse summā frugalitatem. Sic aduersus ingratiitudinem nimia ipsa gratia ostendit infinitam eruditus nos facto certissimo. ut abnegates impietatem malam hospitium et sodalem perfidiam et secularia desideria quae merguntur in iterum: sobrie et iuste et pie vivam in hunc seculo. Sobrieque ad nos. Justeque ad proximos. Pieque ad deum et sanctos. Nullius noster igitur aias nostras legi. imitantes hunc puerum et circuncidamus per discipline cultum. virtutem superfluitatem a nobis et sensibus nostris. Circuncidamus cor a prouulptionis propria. ne plus sapiat quis optere nec prudenter per prius initiat. Circuncidamus ipsum ab omni carnalitate excessum sine sordibus et colluviis et voluptatis. sit purus et mundus. Circuncidamus oculi ne videtur vanitatem os et lingua ne loquuntur medias ciuius aures ne audiatur detractione: tactus et gustus ab omni lubricitate totum corpora rebellio ne etiam contumaci. Ut sobrie vivam in nobis membris. Vivam et iuste apud proximos reddentes vnicuique quod suum est. cui vegetal. vegetal. cui honorabilem honorem. Vivamus tandem pie domino adhuc et per fidem et spem et caritatem circuncidantes oem errorum et superstitiosonem per fidem oem despatorum et prouulptionem per spem: oem odium et cupiditatem per caritatem. Sit in nobis fides vera et viua secundum vim rationabilem. ex re cognitioem in mente sapientia. Sit spes certa secundum irascibilem et professio summa ei potest. Sit caritas seruanda et consideratio summe benevolentie et gratiae quam apparet hodie in circuncisionis humiliacione. Hoc modo sobrie intra nos iuste iusta nos et pie supra nos vivem in hunc seculo.

A 2. Sicut tibi pessima. ve tibi neque in gratitudo cordis humani cordis incircuncisi et certe in humani dumi ad tantam gloriam notissimam dei tui non corrigaris non emolliris non fleteris. Nullus est ipse qui est deus bene dictus in secula. et tu cervicem erigis. tu superbum et cinis. Tu sordida pellis inflaris et tederis. Tu in quo inflaris et tenderis sordida pellis saccus sterco et vnu. Nullus est ipse legislator tuus obfusca legem tuam et tu quotidie legis sue iungi suave et leue contumaciter excutis et perfingis. Nullus postremo inuenitur pius erga temificos et benignos et tu plenus ipietae errorum fingis. et securis superstitiones de eo quod vel superbe presumis. vel desperas superbius. Ad ipsum denique nullo pieratis. nullo dilectionis affectu moueris. Pudebat fortassis in sequenti humilem boiem. vobisque pudebit humi-

le ipsum imitari. Vide stupendum et horresco flagellatum in circuncisione leo de tribu iuda et humiliatus canis mortuus. filius hois putredoris et misericordia. Circuncidatus in carne puer Jesus Christus absque prouulptionem nos in corde et sensibus maneamus. ut cum abraham nos filium unigenitum cum tota familia et unaculum. Hoc est spiritus noster cum affectionibus et cognitionibus unius et circuncidatus rediscipline cultro neque omnitempsit tollam. oppositionem egypci si neque pire dominum populo neque sed dii irritum efficere volverimus. Deus quidem hoc agere coenit clerorum principes sic ipse per ceteris in domini sorte electus est. Exultet igitur cum tremore humili et gravis agat et apparatur in eo gloria dei et salvatoris nostri. Sed bene clerorum hodie quem per maiorem gloriam. gloria vicis studinem repedere dignum fuerat. plus alios repletus in gratitudine. et prouulptionem sibi fecit ipsi etate et secularibus desideriis. neque sobriene et iuste. neque pie vivens in hunc seculo. Ita pregebam in meditatione mea. satiram in clericis de clamare. Neque non in tam liberis indignationis materia deesse proba potuerat. Num ecce studiositas speculatorum. opportunitate quodam sua. gradem quoniam speculatorum silua apponere videbat. ut plus sibi quod edificatione defueret. Dic inquit si Christus circuncisus est. an circuncisus resurrexit in gloria diligentibus factus. Ita me pie tenere non habidi. ad honorem eorum ex quibus Christus fuit secundum carnem. qui est deus bene dictus. et ad prius eorum coniunctionem. Dic propter culam illam carnis virginem. ut multi ferunt dimisit in terris. Et talis de effuso sanguine quod est. Rendi quodam pretium esse de integritate humanae nature et necessitate sine quod non subsisteret. Quasdam de congruitate. sine quibus neque perfecte neque decente existent. Quasdam de superfluitate. Prime dueresumpte sunt scilicet aliis resurgentibus fieri non operet haec dereliquit. Si quis igitur tenderit preticulam illam cum sanguine fuisse de integritate humanitatis primo vel secundo modo illa resumpta sunt. vel in terra non manent vel multiplicata sunt. Erat ne igitur pars illa carnis vel sanguinis per coniunctionem idiomatum de? et si de vita homo. Huius coniunctionem tamquam egente logistica et subtilissima scrutaturum est. Et consequenter illam si sit adoranda adoratio latraria. Perge ad alia. quod melius est hic nihil quam pauca dicere. Dic ad quod procedat circuncisio. Respondeo proderat originale peccatum delendo et dando gratiam. sed non appetebat ianuam paradisi. Dic quod dabatur pro-

Circumcisionis domini

6

feminis remedium? Responsio fides propter
pria si adulterie erant; vel parentum per pueris.

Per alienigenas obligabat? R^unus non
Cur an die octauum non ipse debet? R^unus
propter teneritudinem et ad resurrectiois mysteri-
um? Quid de filiis isti in defto non circum-
cis? Hie teneo fuisse cum eis a deo reuelante
moysi dispensatum. Dic si per cognationem spuma-
le circumcidere circumcisio iungebat? Autem cogi-
tatione hanc magis humanam ostendit. quod naturali
vel dinino iure inuenietur. Quod si quis alter
sentiat propter gram quod fieri dicat sequenter sic
de baptismino. Dic an circumcisus sicut ba-
ptizatus? insigniebat duplii caractere? et si in
eo gratia duplex augebat. Ita si capax erat v/
triusque et dum circumcisio currebat utiliter.

Dic cur circumcisio quod data est sed eternum cessa-
vit: quod dico cessavit? immo facta est mortifera
ad eo ut Paulus denunciet si circumcidimini/
propter nihil vobis pedestis? Dico quod propter non cessat
vit: sed transiit in baptismum, cuius erat figura,
quod igitur mirandum, si re exhibita figura cesserit?

Si auget quoniam admiratores, cur propter conser-
uationem circumcisio et alioque legalium/pau-
lus restituit petro quod facies cum in ipso quidam circum-
ciderit. Igis quod pacto reprehendit ipse quod ager-
bat. et postquam superiore iudicata, aplatu senio-
re et in gratia confirmatione die pentecostes: quiter in
culpat paulus eum et narrat non recte abulasse
ad virtutem euangelij. R^unus distingueda sunt
trae cordabundus scripture. T^ups circumcisiois
triplici currexit. Surrebat primo utiliter vicos
ad baptismum. Secundo promissione apud iudeos
vicos ad publicationem euangelij pleniori,
ut in synagoga bona estas habet exercitatio.
Sed tunc apud getes et per aperte oes pestifera
fuit ei obfuscatio: propter Petrum et Paulum licet
quodam circumcidere et iudeis tempore illo medio,
Si quod facta petri circa iudeos, getiles scilicet
diligebant, qui sic deberet circumciditur? Paulus
doctor getium auertit petrum de eis hominibus: quod to-
ta sibi humanitate paruit et ita neut peccavit
sicut mortaliter. Sed dic si Petrus non erra-
bat in fide: quod sibi dixit Paulus cur ita fa-
cis. Certe ex aueritate legis diuine in beatissima
ternae correctione cui legi nemo non subiectus
est. Quid si petrus sua vice paulus restitu-
set in facie nolens adhesere? An paulus se ab
eo subtrahere, an non obedire? An ad ecclesie
suum appellare potuerat? Si scilicet in his
superius erat petro vel ecclasi paulus restitutus
petro ut ei cardinali exponit: vel ut eque se de-
putatis et nibil a petro auctoratis, sic nec cuia-

geliu suu recipies? Quid si de facto in pan-
lū excoicationis suas promulgasset: an eas
Paulus timuisset? Quid si Petrus protestaret
in errore, nunquid eo facto papatus consideraret?
quod si non nunquid tamen deponens erat et per quod et
quod? An scilicet sine eo potuisset in huius casu
celebrari? Quid si petrus vi armata errorum
suu defendere voluisset; nunquid ipso etiam ma-
nente papa, vim viliuisset repellerem aut yer-
bis aut carceribus aut ipsa denique morte?

Hieronymus propterea et Augustinus examinat
cum discordet in hac materia nunquid alter eo
rum dicendum est hereticus? Ille paulus dispensa-
tione meritum: Petrus iuste reprehensu fuisse
defendit. Porro cur in concilio de cessatione
circumcisiois petrus sumus pontificis non tu-
litionem sibi iacobus? Innuebat studiositatibus
taceret et non poneret in celum os suu. Tunc ex-
clamas dixisti? Nunquid non expedit de talibus
inquirere, ut sciat quilibet magnus cum pusillo quod
litate sue potest, sue subjectionis sui cor-
dis: quod sibi competit iure divino/naturali: vel
humano. Alioquin error facile surripit et con-
fusionis horrore cuncta fedarentur. Quid est
igit quod innuis mihi: qui non licet de potentia
dei quotidie primus? Sed tamen vis ut ista non
pertinet: revertamur ad puerum Iesum. Dic
si puer istu circumcisionis dolor attigit: cuius
utique gaudio magno fruere. Sic et forte
tatus estius in passione nunc pura. Dic si
cor eius motu oppositis dilatatione et co-
strictione simul mouebatur. Responsio non
oportet: quia gaudiu superioris portionis
non redundabat in corpus. Dic si vere
compatiebat ei mater sua conscientia tanti gau-
diu: tantique misterii non ignorare? Responsio
compatiebat et iam pertransibat gladius ani-
mam eius: ut non estimaret ab illa regula, quod
per multas tribulationes optet nos intrare in
regnum dei. Et hoc horrendum per peccatoribus:
quia aut hic erit in labore hominum per
penitentiam: aut in societate demonum per
damnationem. Eternum dic cur hoc potissimum die christus circumcidit voluerit?
superstitiones impie in his Januarij kalendas
plus vigeant. Responsio: ut eas descreveret
et ostenderet. Cur nondum cessauerunt
neque in clero, neque in populo, tam super
encenias et alijs observationibus vanis et
varijs, quod super ritibus improbis per ecclesias,
quos appellant ludos fatuorum, si-
c ut yefatuitates sunt, immo insanie sacrilege

Bermon factus in die

Simpliciter et blasphemus: quod inter ecclesiasticos ipsum
ne fieri stupor est: Numquid apponi debet
pudicitia. Ita deberet; sed plurimes audistis quod
quod probatur solvit p. non facit. Prouideat gratia
di saluatoris nostri et summis pontificis diligentia.

Questiones homini multiplicare magis et
magis fatigebat importune nimis studiositas speculatrix in meditatione mea. Qui
ego. Noli per me mibi molesta esse. Locum tuum
pus aliud expecta. Non enim disputatio spe
culativa actus, sed edificatio practice. Tu
inter secedas alios: ut de gratia dei et signis
ei certe pergit itinere primo noster; postrem ad si
gnum secundum quod esse posuimus benignitatem
saluatoris. sic nota in nomine impositione:
Sicut huius et eis que circa primum signum diximus
quod est humanitas seu humilitas considerationem
moraliter quadruplicem notauero: secundum quod
sectus gratiae dei: quod sicut abnegare ipsieta et
secularia desideria: Sed et sobrie et iuste et
pie vivere in hoc seculo. Quiaque malesuasa
pestis adulatio persistet et susurras loquitur per
hibeat assiduus et vetere puerio. vita odi
um parit. Et quod non opus est teneras morda
et radere veru auriculas. Sed plus roborus
affert apostolus in fine epistole: stimulans quilibet
predicatore in persona Christi. Hec loqueretur et ex
hortaret et argue cum omni iperio. Nemo te
contemnat.

D Prima consideratio ad apparatum grammatice in circuncisione humiliis pueri Iesu. Princeps vel platus quibus
est dicat solius legibus; pati dicitur quae
speculerentur. Num p. subditorum ex exemplo tuum pre
uerentia p. stada doyle appareat gratia dei in
eodemmodo ipietas aut secularia desideria vide
deant domini. Poterat hic vni gentilium exemplis
apostolus in seleges quibus durissimas fuisse
vanius. Vlterius meminit. Sed ab uno
desat et ad exemplum legislatorum Christus et
poterat super nos quod ob hanc legem apostolus non soluere
sed in semet ipse voluit: ut ei actione esset in hunc
principium platorum istud instructio. Ubi nihil
minus notandum occurrit contra eos quod tanta ob
stinatio legibus mortuis humanis adheret. legem
vivam fundata in lege eterna et in clementia
seu epikrya penitus vel ingratis vel spernetes:
vel leti pfecti et ipse dum vel in fine meliore vel
salubrioribus medius ordinatur quod finis est caris
tas secundum apostolum. Alioquin Christus legem antiquam non tam
iplesset quam soluisset. Et hoc documentum non mes
diocriter spectat ad scisma p. cuius sedato

nem innuenire non sufficeret leges humanae iam condite: nisi superior lex diuina viua et architectonica psalms. Quod quod forte in sanctis actibus est usus in p. obtigit quod ait dominus in Isaia. Timuerunt me mandato hominum et doctrinis. Ideo ecce ego addam ut admirationem faciam populo huic
miraculo gratiarum et stupendo. Heribut enim sapientia a sapientibus eius et intellectus prudenter eius absconditur. Ex quo loco suppositus Jesus illud in properium contra phariseos: quod irritum faciebat mandatum dei propter suas traditiones. Audirent utinam ista aurobus suis hi qui legem euangelicam. legem divinam cum professoribus suis deserentes. humanis inuentoriis incumbunt toni adeo ut ad superiorum legem illam oculos attollere vel non
valeat ex eruditate. vel nolint ex iniustitate. vel
negligant ex inertis segniciis. Num tamen rati leges
humanae non sufficiunt: put in scismate prius condita videtur ut ad legis diuine radicem et interpretationem consultatio referatur. et secundum eam consultatio forme necesse est. Quid at mali quod periculi. quod confusionis attulerit temptationis sacre scripture: utique sufficiens pro regimine ecclesie (alioquin Christus fuisse legislator perfectus) interrogat experientia: consideret clericus. cui de sposari debuerat sapientia. quod de sursum est pacifica et pudica. an ipse fornicatus est cum adultera illa meretricula sapientia terrena animali et diabolica. Status insuper ecclesie nonne factus est totus quod brutalis et monstruosus: ubi celum deorsum. Hoc est. scilicet quod spiritualis est et terra sursum: spiritus suus et caro dominus: principale accessoriuum. et accessoriuum principale res ipsa ad hoc ut quidam delirare non dubitet. quod priuatum humanum est melius quam per legem divinam euangelicam regere. quod minus sit alia quam corporis et spiritualis quam carnalis fructus. Nec assertio per meam fidem. blasphematur est: nonnulla falsa. Euangelica quod per doctrinam per suos professores dilatauit ecciam usque in celum: quod filius agnus christi sapientiam quod de terra est detruserunt usque in cennum. Et quod non ex toto corruerit est ex gratia dei. et salvatoris nostri. Nec ego loquendo liberius quo mihi sensus sum: non exquisitu non ambitu. non ad laudem apostolice professionis sed passione utilitate publica hec diceremus. Quia ad veritatem curia ista theologia habet minorem debito promovit. ne dicatur spes vestit. quod in omnem sibi quod pollet gloriam adquisivit. Per quod: per predicationem humanum generatorem devotionis in cordibus fidelium maxime principum. Nam si desit religiosa devotione: honoratio ecclesie quod quis erit: Prouideat gratia

Circumcisionis domini

6

summi pontificis ut nunc cepit.

Consideratio secunda

Hsparens gratia in humilitate pueri Iesu circumcisus docet prelatum quem libet, ut iuxta consilium sapientis possum a Tullio quanto maior est: humiliter se in omnibus. Et ab omni se superbie intemperantibus signo circumcidat. Tanto enim esse humiliores et ad seruandum promptior quicunque debet et munere ait Gregorius. quanto se obligato rem esse conspicitur in reddenda ratione. Nam ab eo cui plus committit plus erigitur. Ita ut saluberrimum sit christi documentum / metaphysically ratione fundatum. Qui voluerit esse maior inter vos erit omnium minor et minister / quod in magnitudine dominationis est subjectionis gradior obligatio. quamobrem summus papa non ficta verborum humilitate sed veritatis attentione profunda / nominatur seruus seruorum. Et certe ita seruus. ut papa regeneratione cordis et si non semper in exhibitione opis / ipse ritua sua. quanto magis statu suu exponere per cuiuslibet subditi sui salute. nedum pro rito grege teneatur. Hoc ita sentire catholicum est stabilitum in beatitudinis verbo. bonus pastor aiam suam ponit pro quoque suis. Et ita corde credit ad iusticiam ore autem vel scripto confessio fit ad salutem. Alioquin non iniustus fit lucifer qui ita pessime voluit finis doctores ut subiectiois vicissitudinem subditum non referret / cum ex opposito ipse plus aliorum commodis obsecetur velle debuerat. Et hanc iterum considerationem culpanda redditur pompa superba. populus male sobria plato rum grandis in fastu mudano querentium nihilominus accusationes in partibus et dicentium quod hec pompa honorat ecclesiam. Honorat vero. immo vere onerat et destruit factis et exercitis. Neque enim in ornatus spedito. neque in lauto triclinio neque enim in discoloribus et comatulorum clientium numero / sed in spiritu mundo et consideratione sancta / honor ecclesiasticus illustratus. Quod si quis platorum in pompis istis pertulit et vana exultatione delectetur. si ad honores caducos gloriabundus ethilarescat. si de se faciat idolum et statuam. Nam bichodonos sor / gaudens laudari. gaudens coli / et non potius exhortare in instar Christi. quod summos inter honores fleuit. si non memor sit iubatus in vestitu negligens vnguis. et die honoris tui non extollat. Ut id obsecro vidat taliter non tam seipsum tanta prie et aliena adulatio ludificato

ne decipiatur / quod iuxta verbum comicum / ex stulto hominibus / Certe Iesus in iudicio romani sic ledit philocapto. His quod passio profundata et radicata circa aliquod occupabile. sit illud bonorum. sit opulenta. sit abiitio. sit voluptas / reddit hominem demoniaco silentem. Nam dicitur Origenis in expieta fundatum. Nihil si non tempore meo talis apparet / et vobis copia et iuris scia et abstinentia fama / corpe vegeto et forti / quemque vobis ad hominem reddidit abiitio ceca. Propter caleni ois psilius / laudibus suis credula. ut putauerit prius illusioes plurimas esse verae / papa cordite electus. Et cum ita desiperet nihilominus affirmabat se per multos annos nihil terationis a vano gloriam sensisse. Cum pterea moneretur ut sapientiam crederet psilio. non inquit quod factum meum tale timor est / ut alius a me nemo illud intelligat. Sed quod mirandum est in hoc fragili dementi hanc surrepisse cum sapientissimum olim angelum lucifer / quod seipsum non in luce virtutis / sed umbra prie vanitatis intuebat. eum voluerit non solum silvis altissimo / sed extollit super oem quod deus / ex ipsa et fantastica pconcepit dominationis libidine. Vult quod ritibus et sacrificiis colitur / per similitudinem ad deum. sicut sacrilege artes magice palam tradidit.

Propterea salubrimum est / ut platus libenter audiat et frequenter quod humilia sunt et culpabilia de se ipso. quod non est de non peccet. dicatur cuius papa. Incredibiliter me iustus et. Numis ei haec multos que vel adulatione / vel dignitas honoratio et similitudo magnifica / apponentes sometum morbo superbie. quem vitellus medicus. vel tiriaca prie reprehensionis et fragilitatis sufficit expellere. et dare locum gratiae dei salvatoris nostri.

Consideratio tertia.

Hsparens gratia dei salvatoris nostrum in subscriptione ad legem prie circumcisiois documentum est platus / ut iuste viuetem non imponat onera quam statutorum et legum humeros subditorum. digitum at suo nolunt illa mouere. quemadmodum ipropat Christus phariseis. Nec consideratio redit ad primam / initatem illi sine. ex emplo Christi firmate. Datere legem quam ipse tulit. Et ecce prefecto gradus in loco quod relaz materia / contra tot et tales leues excusationes et irregularitatibus fulminatioes. contra tot onera statutorum. provincialium et sinodalium. ad lucrumque. vel aie vel burse. nouit deus. Contra tot resuationes casuum in foro confessionis pfectum

o

Hermo factus

occultorū. q̄d sessionē supra t̄ dīcī p̄t ipediunt. **L**oqr̄ expt̄ r̄ doc̄ ab expt̄. **S**z de his alias. **E**ps legislator. nōne legē euāge licā dilatare potuerat. **P**otuerat eādē. sed hūane fragilitati grōse descendēs. nēcāria nos docuit ad salutē. ea p̄ nibilo q̄si deput̄. q̄ mortalē hāc vitā iāmiaz in momēto peritū. vel regere vel sustētare viderēs. sc̄ies q̄ nisi lex viua euāgelica r̄ etnā dñē. leges sc̄pte nō solū supuacue s̄z crebro pni cōsidereddant. **V**ult ḡ plat̄ ecciam subditā felicit̄ dirigi. **V**ult arbitror̄; bonos ille viros. timētes deū eq̄tate r̄ meritis sp̄icuos regimini p̄ficiat; nō onerib⁹ legū r̄ statutorū subditos p̄mat. **N**ā sup̄ hūc cardinē yolu d̄z ecce reformatio qm si colūne putres si inuālides sūt sustētari debētes ecciam; p̄tes reliq̄ q̄li vtute subsistēt finitētes parieti inclinā r̄ macerie depulse. **M**ultiplicēt q̄stū libet hūane traditōes. **S**i cupiditas carnal⁹ r̄ fast⁹ nō hūilitas regnet in platis; audiam⁹ qd seq̄t̄ incōmodi. **E**tēti p̄rās cōferēdi bñficia r̄ silia aut relinq̄t̄ talib⁹. **E**t q̄s dubitauerit. q̄s nō viderit. q̄stū subuerterēt. puertēt r̄ enertēt oia pmotioib⁹ in digz. **S**i ablatō fiat ab eis. retinēte sibi oīm collationē sūmo p̄tifice. nūnqđ nō supra vires erit h̄ negocium h̄nunqđ nō cū moyses stul to labore p̄sumet. **N**ōne mōstruosū erit viderē caput v̄surpās mēbroz oia inferiorū officia; r̄ q̄li sit gladi⁹ delphic⁹ ad omia se aprās. **S**z curia sua. curia romana. q̄ad silitudinē hierarchie āgelice ordināda erat r̄ replēda viris caritate feruidis r̄ templa tiōe suspeſ. vt seraphin. viris sapia diuina splendidis vt cherubī. viris eq̄tate firmissimis vt throni. nōne mutabit̄ i curiā peccātiū; r̄ q̄ nutrit̄ debebat in croceis āplexabū tur stercora. **I**ta enī arbitrat̄ ē oia tpalia/ equ⁹ arbit̄ apls. **F**īet q̄z mlti pcuratores r̄ corotarū bñficiarū. **A**olo de simonia q̄cōs dicere. **F**īet insup̄ nō t̄ pmotores q̄s in uolutores cāp̄ fruiolaz atz pfanaz / dimissa oī spūalitat̄ cura. **Q**uid dico dimissa. Utinā h̄ eēt. l̄ sit neq̄ssimūx irridebit̄. ab omia/ bit̄. p̄seq̄t̄. r̄ ad imitatoz curie diabolice. maior ille freq̄nt̄ erit q̄ astutioz. q̄ p̄fidioz. q̄ ī portunior defrior. cupidior. mifior. **A**uer tas h̄ nefas grā dei r̄ saluatoris nostri

Quarta considera.

Hparēs gratia dī r̄ saluatoris nostri Iesu/ exiḡt vt platus nō potētā sub

ditis s̄z grām oīndat. vt ip̄e p̄tere dolores r̄ gemit̄ offerat deo/ p̄ eis se circūcidēs. pie q̄ viuēs nedū alijs p̄dicau erit (officio enī platiōis adiūcta ē obligatio p̄dicatōis) ip̄e reprob̄ inueniat. **Q**uidnī plat̄ gratosuz se nō rigorosū p̄beat/ cū ip̄e circūdat̄ sit in firmitate. egēs grā dei. nesciēs introitum r̄ exitū suū. iāgrāns an turbationes in subditis. ex culpis. p̄p̄is ranq̄s occulit̄. vel ab aienis. vel sil̄ ab v̄trisq̄ suscitēt. ita vt nēce hēat obsecrare cū p̄pha. **A**b occultis meis mūda me dñē. r̄ ab aliēis p̄ce fno tuo. **F**laç sic. p̄ delicto populi pastor. ita p̄ pastoris errore pp̄ls plectit̄. **D**oc vidit iob q̄ dicit d̄ deo. q̄ regrefacit hypocritā p̄p̄ p̄tā popu li. **Q**ualis aut̄ p̄niciōsior p̄stis p̄ populo alia ē. q̄ hypocrit̄ in suo vel p̄ncipe vel p̄la to. **S**z ita digni sunt aliq̄ nō nisi p̄ reprobos regi. r̄ alij nō nisi reprob̄ p̄fici demētur. **Q**uidnī iḡt̄ ip̄e pastor sp̄ pauid̄ inueniat. nō se iustificans. nec iustificari cui p̄ies. extimescens ne dederit cām scandalō dicens. cum David. **E**go sum q̄ peccau. r̄ cū Jona. si p̄pter meturbatio facta est mitite me in mare. **Q**uo v̄bo magnū illū H̄egorū nazanzenuz v̄slum fuissēt ob h̄ v̄bi. **L**onstantiopolitane cui p̄utilis erat cessisse. ecclastica meminit historia. **R**ecogit̄ platus etiā deuotionis sibi conscius. p̄sertim dū innūterabiles v̄ni in oppositā ad se per gūt̄ sinaz. **R**ecogit̄ qd dicit apostolus. **N**ihil mibi sc̄ius sum. sed nō in h̄ iustificatus sum. **Q**uis ad hoc verbū nō ex pauescat. **S**ed r̄ āgel⁹ saibane trāffigurat se in angelū lucis. insidiatur in abscondito. spargit̄ bñlibet laq̄os q̄s obumbrat specie virtutū. **T**ea vt horrendū valde sit q̄d dicit **S**ap̄. est via q̄ videſ homini iusta. nouissima aut̄ eī ad mortē ducūt̄. **S**ic platus nō nunqđ dum eē gloria plenus gratia dei. replet̄ est isensibiliter astucia diaboli. **Q**uā multa q̄tūdī (exempli grā) credit aliq̄s facere ex magnanimitate q̄ fūt ex arrogātā r̄ p̄sumptione. q̄m multa ex indulgētā hūli q̄ pietate. q̄ oriūt̄ ex desidioso torpore. vel certe (qđ mirādū ē) ex vana ostētātē r̄ glo riātē supbissima ad h̄ dūtātāt̄ vt patētie r̄ mē laudē cū magnis viris meruisse credat. **S**ic furor īcaut̄ r̄ emulatō maledicta q̄ p̄tinat̄. **Z**el⁹ q̄z nō fīm sc̄iam dur⁹. ceru colus/ inextorabilis/ īpterrie⁹. nemeni cedēt nullū sc̄adalū reformidās. s̄z dices si dāna ri volunt q̄ rōne saluare potero vel teneor̄

inuitos: talis inq̄ furoz / mētis se zelū boni
publici / et cōis libertatis. Sic implicatō fru-
la / et stult⁹ labor in minimis / tāra se diligen-
ta simulās / sic pplexa scrupulositas sp va-
cillās. nihil expediēt. bone sibi / scien nomē
vsurpat / q̄ est ex radice supbie. nolēt se pe-
ritoz / iudicō pformare. Sic abit⁹ honor⁹
palliat se. q̄ nō p se. s̄z p dignitatis honore
et alioz edificatiōe p̄q̄rit. Sic abitio / rete-
tione dignitatū. in p̄niciē eccie / subtili ma-
lo singit se velle multis p̄ficere. nec ecciam
exponere discriminī pueror̄. Et h̄ plane
ē d̄moniū meridianū / qd̄ facit q̄nq̄z ēē mar-
tyrē diaboli. dū eē gliaſ q̄s in p̄se q̄ntibus
martyrē dei. Nonet insup dicere boiem. q̄z
diues sū / et nulli⁹ egeo. Et nescit q̄z paup̄ ē
et misabilis / et cee / et nud⁹. Sed qd̄ innu-
merabilia diaboli machinamēta dinūera
re p̄iedim⁹. q̄bō mētis / et blādī / inīq̄ras sibi
q̄ plena sit grā dei. Dicam⁹ poti⁹. q̄s euā
surus ē illa. R̄ndeat nō ego s̄z. p̄pha / p̄ ora/
culū q̄le factū ē Antoniō. H̄uiliat⁹ sū / et li-
bavit me. h̄uiliatus intellectu. h̄uiliat⁹ affe-
ctu. Introgata nimiz grā di / q̄ eēnt siḡ ei⁹
quib⁹ apparet in hoie. R̄ndit. Primū / et p̄
cipiū signū meū ē h̄uilitas. hec sedes mea
hecrequies. Deus itaq̄ h̄uilib⁹ dat grām.
Loſce igif h̄uilitatē. et tu meā h̄itrationēz
igrare nō poteris. Introgata vō h̄uili-
tas d̄ signis suis. mlta numerās. ea tandemz
ad duo p̄strinicit / q̄ sūt h̄uile sapere / et h̄uile
velle. adūges de hoie quē in h̄uauerit / q̄
euā reddit tractabile⁹. q̄si p̄fusū oleo leticie.
suasiblē. bonis p̄sentientem. minus sp p̄
prio q̄ alieno fidentē ūsilio. abiect⁹ est tri-
lis in oculis suis. nō se iactās. nō iustificās
nō mag. p̄mittēs. nō solicite se excusans.
Ex aduerso cognita sūt supbe elatiōis sig-
si se colit. si amat. si cōplacet in se sibi. si sa-
piēs ē in oculis suis. alienū vel nō req̄res
vel odiēs vel nō iplēs ūsilio. p̄ scō iā se hēt.
et p̄ tali q̄ dign⁹ sic reuelationib⁹ at b̄ mira-
culis regi. Et qm̄ obſtupuit in malis / neq̄
se neḡ morbū suū nouit. se h̄uilioz se san-
ctiorē oib⁹ iudicat. soloz q̄ loquūt placen-
tiarentur sibi / alios odit. tādēq̄ abhicit q̄
cunq̄ q̄sito colore. et si ad horā dissimulet/
amarē se veritatē. Si scādalizāf alij n̄ vrit
h̄ irascif eis. tāq̄ sol⁹ imunis sit a delicto/
tāq̄ scādalo cām nullā p̄buerit / imanet i o/
pinionib⁹ p̄prijs. q̄s defere neq̄ alioz mo-
nitis. neq̄ ūsilio. neq̄ expientia maloz se
q̄ntū p̄suaderi p̄t. Egredit poti⁹ / et excādez
scit aduers⁹ monita salubria. Vele eccie /

religionī cuiq̄ a peste tali. Vir. n. satis de/
phēdi p̄t. q̄ tegit ouina pelle. s̄z per doctissi-
mos sc̄iētes. pbare sp̄us s̄i et deo sūt / et fru/
ctib⁹ cogscit. et marie dū ad in honoratiōis
cuiuslibet / vel p̄uā estimatōez. quasi furit/
vt philocap⁹ amate sue lesionē et horrescit
Aibilomin⁹ cū p̄ tales dep̄bēsa fuerit. vir
ē inuenire remediu. q̄ nec expelli facile p̄t
necretēta corrigi. nisi p̄ miraculosā opatōz
grē dei saluatoris n̄ri. Talē cursū habue-
rit fmo n̄ p̄ p̄mū signū / q̄ appuit grā dei / et
saluatoris n̄ri. in ei⁹ h̄uilitate subjiciente
selegi circūciōis / et de ipius imitatiōe de/
bita p̄ platos / et clez / vt patiat̄ plat⁹ legē quā
tulerit / vtq̄ q̄to maior ē. h̄uiliat⁹ se in oib⁹.
vtq̄ n̄ iponat onera grauia ceruicib⁹ subdi-
tor̄. vtq̄ gr̄osū se n̄ rigorosū oñdat / et ita ab
negata ipietate et secularib⁹ desiderijs / et so/
brie / et iuste / et pie viuam⁹ in h̄ seculo. Re
liqui⁹ ē vt p̄ sc̄dm signū dñe grē / qd̄ eē diri-
m⁹ benignitatē seu caritatē. pleni⁹ sigtazī
nois ipositōe / fmonis n̄ri cursus / sumatō
nē accipiat. Vocabū ē nomē ei⁹. Jesus in/
qt euāgelista. O nomē totiēs vocatū / et d̄si/
deratū nomē tādui cū suspirijs expectatū.
s̄z bodie p̄mitus ipositū cum vocatū est no-
men ei⁹. Jesus. Dudū enī lōge a pectōrib⁹
salus. i. Jesus / et p̄ce erat vltionū dñs. Hoc
dō cogsc̄es postulabat nomēnō potētie / et
d̄natiōis / s̄z grē / et benignitas. Dic inq̄taie
me salus tua ego sū. Jesus tu⁹ ego sū. Hā
qd̄ iesus nisi salus. Nonē sicutib⁹ loq̄ videt
dō deo. lat⁹ dicisti. ego dñs. ego omipotēs.
ego iust⁹ / et terribilis. Ibscōdāt oblectro hec
noia p̄t̄. et exhibeat nomē grē / et benigni-
tatis. Et dico. ego Jesus. Hoc ē nomē no-
uū qd̄ os dñi noiauit. qd̄ vocatū ē ab ange-
lo p̄usq̄ in vto p̄cipet. nomē ab aplis p̄di/
catū / sic dicitū ac̄ aploz q̄ om̄ die n̄ cessat̄
bāt in tēplo / et circa domos euāgelizantes
iesu. Hic magn⁹ ille p̄dicatoz / q̄ loq̄baſ sa/
piam int p̄fectos / n̄bil iudicabat se scire ni
si iesu p̄pm̄ / et būc crucifixū. Jesu p̄cea toti
ens viuēs / et moriēs noiauit / et imitator ei⁹
ignar⁹. Nomē p̄terea a creatur̄ oib⁹ adora-
tū. q̄ inoie. Jesu oē genu flectat̄ / celestium
terrestriū / et ifernoz. qd̄ p̄spicuū fecit mira-
culoz opatio. Nomē deniq̄ ab oib⁹ inuo-
cādū q̄ oib⁹ salutifez. Hā ois q̄ inuocaue-
rit nomē dñi. h̄ salu⁹ erit. Et n̄ ē aliō nomē
sub celo / affirmat petr⁹ / datū hoib⁹ in q̄ op/
teat nos saluos fieri / et iter̄. Hō ē in aliō a/
lio sal⁹. Si penites / et times deū vltionum

Hermo factus

appella ad deū grāꝝ. dices vt ppter nōmē suum ielꝝ. sit tibi ielꝝ. qm̄ scribit nob̄ filiolſuſ is. Iohes qz remittūſ nob̄ pccā. ppter nōmē eiꝝ. Nā qz legif i euāgeliꝝ iuocasse nōmē ielu. et exaudit⁹ nō fuisse. Si dānata mor⁹ te pcti. remanet mor⁹. cupie audi qz i noſ mie ielu ſpētēſ malaꝝ ſuggeſtioneſ tollūſ. Eſi mortifeſ qd delectatiōis bibi⁹ nō nocebit. Si feroces iuoltus inimicoꝝ oīm timueris. attēde qz in noſ ielu dōmonia cū ciūt. et ferre māſuſcūt. vt glabat. Agatba. et turris fortissima pdcat a ſapiētē nōmē dñi. Si rētatiōe vel alia afflictiōe fatigatus depmeris. imitare aploſ q ibāt gaudētēſ a pſpectu ſilī. qm̄ digni biti ſūt p noſ ieſu ſtumeliā pati. et aploſ patū ſe offert nō ſoſ ligari. ſed et mori in hieſlin. p noſ ielu. Apparet igiē grā dei in h noſ ielu. qd ē in remediuſ ſ malū culpe. i refrigeſiuſ ſtra maſlū ſcupie. in pſiduſ ſtra malū pugne. et in ſolaciū ſtra malū pene. Ampli⁹ qz ncce eſt nob̄ viatorib⁹ in qrentib⁹ celeſte hieſlin viam. agſcere. an iaduertam⁹ qz deducit nos dñs ſuper ſemitas iuſticie propter nōmē ſuum. Porro quia ignobilis eſ nobilitaři desideras. dat dñs ptařem filios dei fieri biſ q credūt in noſ eiꝝ. Dagna plane nobilitas. qz ſi fili⁹ dei. et heredes. heredes qdē dei. coheredes at ppi. et ex ſeqnti eius frēs. Qd agnoscēs angel⁹. adorari a iohē noluit. Ulide ait ne feceris. ſuius eni tuuſ ſum. et fratp⁹ tuor⁹ habētū ſteſtimoniū ielu. Egen⁹ eſ. et multa te petere ncce eſ offereſ. ſi tibi ielu p titulo petitionis i curia dei paſtris. ſic obſuſat ecclia. iuſtituta ab eo q dixit qcquid petieris. patrē in nomie meo dabit vob. Quo noſ q insigniti fuerit ſalua būt iuſta figurā. Ezechiel de ſigno thau q ſigti ſaluatifūt. Deniq̄ nō vture. nō ſanitate buri⁹ noſ nouit. niſi q accipit p epientiā. et guſtat qd illud eſt. Oleū effuſu nomē tuuſ. Qualiter accepat q dicebat. Dñe noſ mētuu ſe morialetuū in deſiderio aie. Et ale. In te glificabūt oēs q diligūt nōmē tuuſ. Rurſus ali⁹. Ego at in dño gaudeho. et exultabo in deo ielu meo. qdiceret. Hau deat alij i anxia diuitiaꝝ et ſarcinaꝝ iuiliū accumulatiōe. alij in effrenatōe ſordidavo luptatum. alij in alij noxij atq̄ pduris. ego at exultabo i do ielu meo. qm̄ potiſſimū appuit grā dei i eo. Szecce dñuo ſmonē intrūper conaſtudiositas ipotua. Et qrit quō uex h̄z q ois q iuocauerit nōmē dñi ſalu⁹ erit. cū alibi ſcpitū ſit. No ois q dic mi

hi dñne dñne / intrabit in regnū celoꝝ. Respoſio; reqrif tertiuſ dñne. qd ē opis ſic pmiū eſt cordis; ſcdm ē oīis. Dic cur apls tam⁹ vir peteoſ in noſ ielu carniſ ſtimulū tolli. ex audiri nō potuit. Rñſio; nō petuiuit ad ſalutē. Associan qppedz orō qm̄ uocor comitib⁹ exaudibilis ſp fiat. q pie. i. ad ſalutē. q pſe uerant ſine pcti intruptōe. q iuste h̄ eſt in grā zp ſe. Etira qſq̄ ſi ipo eſt mor⁹. articulo petiſ h̄ puniri in curia grā. libabit a pena futura. vbi ē curia iuſticie. et volabit lib in celū. ſic deducit domin⁹. Antifidiorē ſis mediāte merito ppi ſe pena bīta in pnti. Verū qd ē qd dicit apls qz nōmo p̄ dice re domin⁹. Jesus niſi in ſpūſtō. cū pefſimi nedū illō noīare. ſed in vture ei⁹ miracula facere memorēt. quēadmodū videnit apli quēdā in noſ ielu demonia ejiciēt. ſic et il li reprobi q dicēt in iudicio dñno. Non e in noſ tuo pphauim⁹. et in nomie tuo vtures multas fecim⁹. zc. qbo dicēt. Plescio vos. Rñſio; q nōmo p̄ dicere dñs. Jesus niſi in ſpūſcō illuſtrāte intellecū ſic nec aliquā re ritačēt vel ipo ſimul mouēt affectū et illuſtrāte intellecū vt in bonis. Q aut mali fa ciūt miracula. h̄ eſt p ptaře publice iuſticie in aſteſationē veritatis. Propterea nō ſufſiūt oſtēder aliquē ſanctū. niſi comes ſue rit būlitas. et ſcitas. Hec v̄o gratia miraculoꝝ io daſ qnq̄ reprobiſ ad ipoꝝ. pdenaſtione. ne iuſti p magno deputēſi vel habeant vel nō hēant hāc gratiā. Polite inquit xp̄s gliari q ſpūſ vob ſubijciūt. Q ſi ſi gillū et ſignū. ppiū dñe ptařis qd eſt miraculū. adhiberi qratur in ſteſtimoniū ſolitaſiſ. deus h̄ nunq̄ pmiitt. qn reclamauerit vel reclamet. quēadmodū pdiſit. ne credamus ſignis antichriſti.. Et eſt h̄ ad pbařo nem elector⁹. Properabat rurſus quere re ſtuđiositas. Cur non mō fit baptiſmus vt oli in noſ ielu. et cur nō ad iuocatiōz eius dant genera linguaꝝ et oſationes miraculoꝝ. et ſimilia. Dū hec in eloquēdū ſu perirruuit zelus feruidus. fili⁹ caritatis. abſcedebit. ait o ſtuđiositas ſpeculatricē. nō eſt tps diſputādi ſed plorādi. Nā ſi propterea deus appellatus eſt Jesus. ſi in h̄ appariſt. grā ipius vt ſaluemur. vnde tot nob̄ maſla. tot incoſmoda. q in ipm credim⁹. ipm in uocam⁹. Ecce iminuti ſum⁹. ex ira dei effuſa ſup nos plus q̄ gēter. q nomē domini ū nouerunt neq̄ iuocauerūt. Et vt alia pte reā. ecce q̄ exērādo ſcismate ecciam ſpōſa ſuā cōcuti ſinūt deſiſi. pteri. rūpi. lacerari.

Ecce ubi sicut misericordia aucta est; ubi est illa quae apostolus tuus scribit appassio[n]e gratiae; ubi est nomen sanctum tuum atque gloriosum quod invocatum est super nos? **C**ur derelinqui nos dominus deus noster? **U**bi abundantia illa pacis quam oritur afferuit prophetam in diebus tuis? et quam angelus cecinest: ruit dicentes: **H**abla in excelso domino, et in terra pacifico, volvi. **S**ed ut tibi mala voluntas: voluntas in gente. **T**u ista a nobis dicit gratia abscondit. **T**u dominum illud carmen obturbas/dissonis mortales tuos. **T**u surripis gloriam deo premis. **Q**uid nam paces polieris/partet tua? **T**u igitur bene vivere docenda es/non acute disputatione: neque fortassis tempore docendi sed faciendo: quoniam mala radicata quae in mores abierunt, non vobis somnis sed factorum securibus atque seramētis extirpare necesse est. **S**ed assit potius tempore misericordie domini Iesu apostoli misericordi ei, quae venit tempore succurrat gratia tua. Appare ac illa misericordia adiutor es in opportunitatibus in tribulatōe. **I**mpera virtus, et cessabit afflictio, et aura senior et asperior. **R**ecorde ris gratiae antiq[ue] domine. **R**ecorderis instantie suscepimus, propter nos fratres et circumcisio[n]is tue: et non minatio[n]is salutifera meor esto. **B**enedictus principio anni benignitatis tue: quod principium tu corona milia et mitigationibus: quoniam illud tibi dedicamus non fabulosum. **A**nno bifrontis scientes quoniam beatus est vir cuius est nomen domini, spes eius: et non respexit in vanitates, et insanias falsas. **T**u sumus es potissimum deus in nouitate oculi tui et coronationis tue gratia vestram: et indulgentiam plenitudinem clargire. **S**icut redigne[re] gratia tua nostra expectationes ad probandas celestis illius et cathedralis ecclesie tue magne hierusalem/ecclesie triumphantis/ad quae tendimus?/quae tota deuotione cupimus. expectantes beatam spem. **N**on profundas nos ab expectatione: quae ve patientibus repulsam. si vel in signatione/vel in bullis/vel processu vel possessione/defecerint. **S**icut hodierna sanguis tui effusio expectationis nostrae validissima signatio: sit eternus salutare: ut ubi iniurias abundaverit, superabundet et gratia. **T**aliter erat in meditatione mea zeli plagi et querulorum, comouens oras et obtestans, ut sublata mala voluntate de medio nostri (illa enim sola pacem cogit in exiliu). illa scisma parit, furet et nutritios coadiutores gratiae dei suum: et quoniam conatus non deerit. **L**ui studiositas, et cur ait non inquit cleris cum placuisse suis, quibus vijs occurtere quenit tantis et tot in modis. **S**eu per aggregationem factam in no-

mine Iesu, quae aderit in medio. **S**eu per sedule disputationis officium, tendentis non ad contentionem, sed veritatis inquisitionem. **S**eu per investigationem criminis regnanti in christianitate, ut euelli cognita postente. **E**cce clericus exemplum Iesu populi salvator, non lupus dissipator. **E**xpedite ne me studiositate in talibus occupari. **L**ui zelus, **E**xpedite quidem et iam multa a tuis sectatoribus scripta sunt ut oia rite presentur, quae agenda fuerint in consilio. **A**lioquin verendum est ne scismati radicatione afferret exemplo гречorum/et ne scissuras (quod auertat dei gratia) multiplicaret ampliores, quia nunc oia dicerere clamat ut vides breuitatis amor, et subdola blanda et adulatio contradicit. **N**ihilominus obsecratione facta per gratiam domini nostri Iesu Christi et per me zelum domini dei/ut tempus modicum detur veritati et eius inquisitioni, propulsio omni mordacitatis desiderio, quod longissimum frequentem vanitatem datur et fabulationi. **D**icitur studiositas radices aliquas ex iure divino, sub generali principio/utiles ad sedandum et stabiliter scisma, quoniā illud primum et principalius occurrit in ecclasia reformandum.

Zunc studiositas visa est quedam aprire/sub consideratione quadruplici: que qualia sunt, vestrum erit iudicium.

Prima consideratio

Finis policie ecclesiastice/et cuiuslibet legis ea regulat/est pars salutifera/ Hoc satis expressum diuinum non per phus Paulus, quae finem legis et percepti/ nunc dilectionem esse dixit/nunc iesum/intelligens in dilectione pacem in iesu salutem, ut sit finis pars salutaris. Nec opus est antea deductio ne alia/cum natura nos doceat/ens quod libet non minus suam unitatem et pacem appetere/que entitatē/fim deductio diuinī. **D**icitur noster Augustinus et Boethius/ ita ut pars sit bona quod omnia appetunt/ adeo quod particularis ordo nature plerique immutati in rebus/virtus perserueret. **M**anifestatus ascensus grauis sursum/et levius deorsum. **S**i in corpe vero/cur non in mystico per vicissitudinem talis spiriti/ut pro pace retinenda fiat deorsum/quod sursum est/ut pars permaneat. **L**uc igitur finis cetera debeat moderari/et finis est quod iponit necessitatē rebus/necessitas vero legē non habet/perspicuum est/ut nulla lex habeat aliquid firmitatis si paci faciente vel confundente

Considerationes quatuor

sum enim p̄traria, sed dicitur interpretari ut fuiat
paci/ vel penitentia/ aboliri; alioquin iurta dictum
comici summum ius summa est malitia/ p̄fors/
miter ad iussionem sapientis noli esse iustus/ ni
mis/ sic athenies fecerit ad ipsas leges lycuri
gi non esse/ ut semper cōsent/ et naturalis principio/ dum cō
sul/ inquit iuris ordinem sequitur/ id agit/ ut cum
oībū legibū romanū corrūtū imperiū. Hul/
lo pacto igitur seruatur/ non obfusato legis
fine q̄ est pacis. **Sicut** in simili christianaz
doctrinā scribēs Aug⁹. deducit pro regula
memorāda/ q̄ nullus tertius sacre scripture in
sua expositione retinet sensu spūscī/ nisi ille
caritate edificet. **Et** q̄nī hui⁹ scismatis
tam extranea videat esse pestis/ ut tale nunq̄
visum fuerit minus hūs p̄usionis būane
remedii/ docēte hoc sua in dies radicatiōe
expedit ad ei⁹ expulsione iustitio nouoz
canonū/ cū ea q̄ dō nouo emergūt nouo ege/
ant auxilio/ vel iam cōditoz necessaria est
moderatio. **Sane** p̄ regulā infallibilē et inobligabilē le/
gis diuine/ cuius lectatoribus et amicis pacis
multa est/ si p̄phete creditur/ et non est illis
scandalum. **Et** quib⁹ elicitur conclusio
saluberrima q̄ nulla via proficiens ad se/
dationē scismatis repudiāda est. q̄tumcū/
q̄ iura vel leges humane videantur opponi/
ut de electōne summi p̄tificis q̄ est sic et
sic celebranda/ et similes/ dummodo diuinuz
mādatū vlt̄ ius maneat/ inuolatū. **Quod**
scire ad illā spectat sciā p̄ quā legū cōdito/
res iusta decernūt/ legem eternam imitan/
tes. **Hec** est lex euangelica/ que si p̄teminat
ab aliquib⁹. illi sunt inepti pacis ecclesiastice
tractatores/ quē ad modū inutiles sunt ho/
mines ita adherētes nudis tectibus/ ut epi/
keyam h̄ est equitatē ignorēt/ q̄les. **Ave/
stotiles** nominauit immansiuos in opinio/
nib⁹ p̄p̄t̄. **Ex his** deniq̄ quis non vi/
deat/ q̄ impītū est/ presertim apud eos qui
se ecclesiasticos dici volunt/ si peritos in e/
uangelica lege vel non consultare/ vel abij/
cere/ vel maiori sacrilegio/ habere p̄bro co/
gnoscant/ hinc errores/ hinc p̄sumptuose
assertiones/ hinc p̄plexitates inexplicabi/
les/ hinc obstinate defensiones adiunctorū
nūz humanaz in p̄niōce eccl̄ie/ et pacis sa/
lutifere finis sui surgūt/ ut q̄ non licet dispu/
tare de potentia pape/ q̄ non potest sibi di/
ci cur ita facis/ cum tamē sit peccabilis. q̄
non potest i aliquo casu eccl̄ia sine eo cō/
uocari vel aggregari/ q̄ hic est fidei articul⁹

lus. **Benedict⁹** est papa exempli gratia/ q̄
non potest in aliquo casu ad p̄ciliuz papa
vocari. **O**x absq̄ eo non stat salus/ cum ta/
men salus eccl̄ie in solū dēū ordine ab/
solute et essentialiter/ et in boīem christum dō
ordinata lege/ sed accidentaliter ordinatur
in papam mortalem/ alioquin dum vacat
sedes per mortem pape vel naturalem vel
ciuilem/ ut pura si sic hereticus depositus/
quis hominū salutis esset. **A**lij papam pre/
dicant impeccabilem/ alij omnipotentem.
alij sine villa exceptione credunt extra salu/
tis statum quemlibet sue parti non obediē/
tem/ quod q̄sta temeritate dicatur. ipsi vide/
rint assertores.

Secunda cōsidera.

Quelibet in eccl̄istica hierachia
potestas in pacem salutiferā ordi/
natur. **H**ec inseritur ex prima. **C**ū
igitur non sit data potestas in destructionē
sed edificationē teste apostolo. **S**i q̄s abu/
sui potestatis hoc est tirannidi resistit/ ille
non resistit dei ordinationi/ sed obediē qui
iubet maluz tollere de medio sui/ et partem
scandalizantē abiūcere; sicut et licet cūcū/
q̄ erga quemcūq̄ vim illataz vi repellere/
cum appositione moderate cautela.

Hec cōsideratio facili deductione traducit
quorundā scripta super obedientie laudis/
bus et inobedientie penitē ad oppositū illū/
quod p̄suadere conant. **N**am si obediendū
est hominibus/ q̄sto magis deo. **E**lucet
præterea/ q̄ si salutifera pars tollatur/ ex eo q̄
in Johanne exempli gratia/ potestas eccl̄istica
quedam remanet/ qua repudiata
par rediret/ abiūcere potestatem/ in hoc
casu est eadem bene vt̄. retentio autēz ver/
teretur in abusū. **A**ddito q̄ nulla potestas
inueniēt̄ hic in via/ que non subiūciatur legi
diuine et naturali/ et q̄ non sit peccabilis et au/
feribilis vel abdicabilis/ aut pro tempore
ab executione suspensibilis. **F**undatur
in hac consideratione/ dictum illud memo/
rable et vere dignum summo pontifice q̄d
bis auribus pluries accepi ab ore domini
nostrī. **H**oc sine adulatioñis spiritu referto/
paratus sum/ inquit etiam vſq̄ ad mortem
vel immolationem proprii corporis si ita/
res erigat/ eccl̄istica unione procul/
rare q̄sto amplius vſq̄ ad propriū stat⁹ ab/
dicationem. **N**am quando daret vitā/ qui
non desereret vestem aurūttā/ corona seu

mitrā: Vellent aliqui rursus obīcere contra ep̄lam anglicanā/q̄ via cessionis ī effectu reddi possit practicabilis casu, p̄posi to/in iuris etiā ostendētib⁹ de papatu/ q̄q̄ si habeat hic allegationē rationabilem co actio ipsi viderint velint itaq; nemo cogit At vero quicqd de hoc sic ostat vias cessionis esse possibilē/immo in casu necessariaz: ad cui⁹ laudem spectat qd̄ scribit Dionysius (non ille ariopagita) ad donatū, recita tive in ecclesiastica historia. Dionysius do nato fratri salutem. Si inuit⁹ vt aīs in h̄ venisti/offendis in eo. si dimiseris volens: oportuerat quidē etiā pati omnia pro eo ne scanderetur ecclesia dei/z erat non ī inferior gloria sustinere martyru, p eo ne scindere tur ecclesia/q̄ est illa ne idolis immoleſim mo fīn meā sententiā maius hoc puto mar tyru esse q̄ illud: q̄ ibi vniſquisq; p sua tā tum ania: in hoc vero, p omni ecclesia mar tyru sustinet Hec ille. Deniq; plura seque rentur de quibus non est dicenduz per singula.

Tertia cōsideratio

Quilibet rationis capar obligatur īm vocationē suā/pacē ecclesie sa lūiferam, pcurare Ille orando/b disputando/hic predicando/hic exhortan do/bicagendo, vel quolibet mō alio. Su merentur argumenta pro hac consideratiōne ex radice filiationis ad ecclesiam/z ex praedice dilectionis z iusticie ad proximum: ex radice pietatis seu religionis ad deum, Nulla siquidez in presenti scismate potest serpere deterior labes/q̄ inertia querendi pacem, siue illa pueniat ex ambitione, vel adulazione, vel timore: aut alia occupatio nē non admittente curam hanc salubriorē; pectora nostra duas nō admittētia curas: ait satiricus, Audiam⁹ a sapiente quid pi gricies stulta/operā in agro vel vinea ecclie. Per agrum inquit viri pigrī transiui z p vineam viri stulti: z ecce totum repleue rant virtice: operuerat faciem eius spinez, z maceria lapidum destructa erat Q̄ si pe sterum est z maledictioni proximum' nes gligere opus hoc diuinumq; criminosum est/q̄ nepharium laborantib⁹ non applau dere/sed irasci. Propterea stat aliquem adherentem iuste parti-plus esse de scisma te culpabilem/q̄ alterum qui adheret par ti falle: vt si p̄mis aliquia passione vitiosa

tractus obsistat quo min⁹ fiat pax/nec au dire paratus sit ecclesia: Ali⁹ querit cū om ni solitudine vias pacis, p̄emptum habēs animū obediendi ecclesie iudicio seu veri tati/dum sibi claresceret. Ea nanc⁹ q̄ dissē sionē afferunt in presenti scismate sunt talia. que in facto maxime p̄sistunt: in quib⁹ erra re sine piculo salutis pōn non solū iste vel il le: sed etiā in talib⁹ ecclesia fallere dicit⁹ z fal li: sicut dū mltō tempore feminā pro papa coluit Porro manifestari potest et extra dice bac/q̄les excusantur a vicio scismatis Et q̄ stat scire q̄ scisma est in ecclesia z tam nescire q̄s in ea sit scismatis Ex h̄ sequē ter aperit quales sunt anathematizandi et vitandi/z quales nō Nam velle oēs indif ferenter p̄tis false extra ecclesiā z salutē trūdere/quale sit iam tetigimus. His exre bus p̄spicuū sic deinceps/q̄sta laude/q̄nib⁹ p̄conior z titulis/cōmendanda reddit partis nostrae diligētia/presertim in inclitisimo francie regno: z q̄stum a scismatis obsti natōne procul existat/ybi quesita est hacte nus pax salutifera tanto labore/tot expensis/tot legationibus/assiduisq; consiliis. Nec est q̄ aliquis opponat quasdam vel zizianias vel paleas malarum actionum in quibusdam ortas/inter hanc virtuose ope rationis segetem/vel q̄ non satis efficaciter diligentia respondit ad votum. Ascri batur hoc humane fragilitati. Raro enim nascitur granū virtutis sine palea alīq; de fectuosisq; libilomin⁹ h̄ pfecto pl⁹ ve laudis zel⁹ ille diligētisq; aliorū negligēs tor porz/quoniā scisma si dimitt̄ absq; agitatiōne/proferet radices malas altius z euul sibiles/z productas roborabit. Nam mala per longas cōualuere moras. Doceat nos scisma grecorū quod iam non curatur: nes mo non desperat. Quo in loco gran dis offertur ad loquendum materia/super laudib⁹ parisien, vniuersitatis preclarissi mestudiorū, super zelo seruido ipsius, q̄ non cessavit hactenus enī pedibus vt dicitur z manibus: aliterq; desides aliqui et inutiles/qui facere nihil volunt: vel nesciunt/obstreput tamen facientibus/solis contumelij fortis z armati. Sed silentium imperat tum benignitas/tum mode stiazne in eius laude videamur propriam querere. Ecce autem quis est/qui non dicat/qui nō clamet/pax/pax/fiat pax/pa cem volo/pacez super omnia concupisco,

Considerationes. lll. de pace

Arvero nonne irridetur deus/ quoniā simile est pacem non velle et illam vel inutiliter et desidiose velle/ vel impossibiliter velle/ hoc est medijs ad eam impossibilibus considerere/ ut si queratur vnius aliqualiter. qua liter haberi non valet/ necq; via debellatis onis/ necq; via rōnis seu reductōnis/ necq; via anathematizationis seu separatiōis/ necq; via p̄descensionis aut silr. **L**iquoq; itaq; pa stor teneat nō min⁹ reuocare oues q̄s iudicat errātes, q̄s fuare nō errātes nō edz/ ut si ac vnu ouile/modū possibilē et verisimilez h̄ agēdi/velle p̄seq̄/et cū dimissiōe greg⁹ p̄ prij et obediētis/ si p̄ h̄ fuat et vnius grec vter q̄s. **N**ec est h̄ defere gregē more mercenarij et fugere h̄ saluare/ et vere sic dicam⁹/ fui giēdo manere. **S**ed hec cessio dicē aliquid fieret p̄nitiōsū posterū exēplū/fatemur id posse p̄tingere. **N**ā q̄b̄ rebo nō p̄tingit abutit attī, p̄ incerto malorū euētu/nō ect̄ tā certū et op̄randum presentis pacis bonum repudendum/vel negandum.

¶ Quarta considera.

Antū est pac̄salutifere bonuz/ ut p̄ ei⁹ adeptōe necq; mūdan⁹ honor necq; stat⁹ necq; grad⁹/ necq; p̄pria vtilitas debeat aliquē deterrere/ et nibil p̄f⁹ nisi p̄ctm̄ p̄tra legē dei eternā. **H**ec p̄sideratio posita ē p̄tra illos q̄ dicūt. **O**bfuetur honor pris nrē:hēam⁹ victoriā:fusionez enitem⁹. **E**cce q̄lia sustinuit opprobria sūm⁹ p̄tis ex p̄s/ ut faceret vtra vnu/recōcilians i suo sanguine ea q̄ in celo sūt et in terra/ factus opprobrīu homīz et abiectio pleb/ et nō dices fues honor me⁹. **S**ufficiebat ei testimoniu bonū p̄scie ad deū. **I**git̄ ut pat̄bēat>nulla plane via repudiāda ē q̄ p̄ absq; p̄ctō deduci/ et q̄to breui⁹ cato salubrius. **Q**uāto insup patēti⁹/tanto accepti⁹ apud oēs/qm̄ restāgit oēs et v̄tas lucē p̄amat. **P**uo circa vie p̄ dñm nr̄m oblate/pferā h̄ sine adulatiōis oleo. q̄ nō indiger/ et salua pace oīm) qz nunq; mibi vise sūt iuri dño palā p̄traire/nūq; vise sūt silr penit⁹ repro bāde. nūs forte straſt calūnia et iuramento suo. et extoti⁹ obedie sue p̄sensi/ iudicio et req̄stis/aliorū rendētib⁹. **P**ropterea rur sus nō ip̄probabile videſ/ attētis circūstantiis offerētib⁹ se i p̄nti scismate/ si ps iusta possit a iuris sui p̄secutiōe delistere/ ut ad i iusta ius suū trāſferrer/ et fieret iusta seu per nouā electōz iutruſi/ seu p̄ alia viā i iuf scipto

nō hicā/dūmō ius dñm v̄trobīḡ iuolatuſ maneret/ et hec via p̄p̄ timore ibonoratōis mūdane nō ect̄ penit⁹ abhorredā. **N**az q̄s q̄da maluol̄ interptib⁹ dicereſ. desup resi derz ispector cordiū de⁹/ et iudex. **F**uitaꝝ ea ritas absideremunerās. **N**onne laudata. nōne vicit effecta ē m̄ illa v̄a ifans ap̄d salomonē q̄ filiū maluit inteḡ abh̄cere. illoq; carere/ q̄s diuinus in suā cederet portionē. **D**eniꝝ in laude. **O**. fabij maximi p̄clarissimā dicit Ennius q̄ non ponebat rumores ante salutē. **N**ōne sancti⁹ ē v̄ltradare gr̄e. dare caritati frat̄ne. et paci bono re sūu caducū/imo vitā p̄priā cū meritoꝝ sine laude et pace morū naturalis necessitas v̄trūq; diripiāt. **C**oncedat ḡlibēt̄ gr̄e id qđ/ relit nolit obtinēs/ p̄tin⁹ relinq̄f̄ natu re. **A**mpli⁹ nō videſ ip̄probabile/ q̄n ex pediat in casu ecciam ad tps̄ sūmo pastore carere/ ut interi p̄ tractatū vel alit adepto pacis celerior h̄ereſ. **O** si canones opposi tū sanxerūt lex dina nō dissontat. **N**ā exdicto/p̄t absq; papa mortali stare sal⁹. **O**d si timeſ infamatio pris illi⁹ v̄l illi⁹. **J**ārīſ ſuſ possum⁹. **C**oleq; deducim⁹/ q̄ p̄p̄ nō ſuccubēdi aut in bonoratiōis hūana/ q̄ v̄tīq; virtuosa nō sūt/ h̄iliū generale v̄lis ecclie nō videſ repudiādū: h̄iliū ē credere/ q̄ in tractatione p̄ntis materie nō erraret. **A**udiam⁹ rōem̄ ſtāt itaq; q̄ in materiis fidei terminādis error nō cadit in generali p̄cilio. **R**ōem̄ dāt doctores ex sp̄cialiſtētia ſp̄fūſi, et xp̄i regēt eccliam/ nec p̄mittentis errare in his ad q̄ hūana iuſtigatio p̄uenire nō p̄t. **S**ec⁹ in his q̄ vel faci ſunt/ vel hūana ratione terminari poſſunt. **N**ūc autem ſcisma p̄ſens q̄q; in his que faci ſunt plurimum bereat/ eius nibilominus terminatio tam perplexa cernit/tamq; diſſicilis/ ut ſup̄a hominum vires ingenia iuentiones et consilia/ videatur. **T**bi vero deest humanum/potest et debet absq; temeritate diuinū auxiliū etiam miraculoſuſ expectari. **I**ta enim de ſortibus mittendis in casu determinat augustin⁹/ dum ſequentiib⁹ tirānis inquirit quis de multis platis pro gregis ſalute remanebit/ qui recedent. **N**onne igit̄ absq; periculo cauſa illa cōmitti deo et vnuersali concilio poſſet absq; formidine q̄ maior pars vinceret/ si eſſet in iuſtior/ et matime in perniciem ecclie/ qđ addo quoniam in casu cōmuniſ error face ret ius preſertim error faci/ vel ex facto

In die ascensionis

6

ortum habens. Auxilium tale miraculosū nonne in bello corporali iudas machabeū nonne moyses/nōne fideliū alij talit expe- crauerunt/qn̄ psequebaſ vñ mille ⁊ duo fu- gabāt. t. milia; q̄sto securiori ſid. p h scima- te finiēdo/pōt in opitulariōs dīne affiſtē- tia ſpāli/p tracratū vniuersalis c̄iliū ſpes h̄ri. Et q̄s obſecro tāte pſiuptiōis inueniri poterit. lyt determinatis p tot viros celebri- mos/priā opinionē vel pſerret/vel eoꝝ di- etamē nō imitaret. Piū q̄s ſentire eſt vt nō niſi viā media/viā pacificā ⁊ vtrobiq̄ ho- norabileſ ſentētiaret c̄iliū. Neq; m̄ igno- ro multas circa hec ⁊ alia/suboriri difficultatū nebulas. Sz eas oēſ lux dīne legis ſu- is radūſ faciliter ēiſceret. Si nō vltra ceruico ſa ptradicēdi libido dſtiterit. Si oculos ra- tionis. neq; ſegnities inqrendi clauerit/neq; ruditas obtuderit/neq; eos lippitudo carnalitatis/neq; curaꝝ puluis/neq; ſum⁹ pſumptiōis ſuffoderit/neq; poſtremo ma- litia cecauerit q̄ min⁹ apparere poſſit gra- tia dei ſaluatoris nr̄i. Ita ſtudioſitas p- zelū ſtimulata pgebat in lōgiis. Cui⁹ ego fmonez interrupens ⁊ finiens/exclamaui Appareat o vtiā bone ielu pax nr̄a. ſalus noſtra. appareat rande aliquā gratia tua? vt p̄ illustrationē ſincerā ⁊ agēda videamus; ⁊ ad ea q̄ viderim⁹ iplēda qualescam⁹. Ref q̄ppe i obſcuro nimis demersa ē; nā ⁊ nob caligines/pulueresq; difficultatū abulan- do ſpōte ſuſcitam⁹. Deest in ſup apō mltos gratia hūani auriliq̄ ſil' apparere ⁊ coope- ran debuerat gratie dei. Obſuſcat eā pte- rea vel abſcdit amor p̄ prius/ q̄ ſua ſūt ⁊ incircūſio corde abulās p̄ desideria carnalia/ atq; ſecularia ⁊ neq; ſobrie neq; in- ſte neq; pie viuēs in h̄ ſeculo/q̄ ſi non ecpe- ctaret btā illā ſpēm q̄ ſola desideria da ē. ſo- la velut enceniu dīne gratie iugit poſtulan- da. Prouideat meliora vicinioraꝝ ſaluti gratia eadē dei ⁊ ſaluatoris noſtri h̄ nos iu- ſificās ⁊ glorificās in futuro amē.

Enit fmone de circūſiōe corā papa apō Tarasconam. Anno. Mccccii.

Epifola eiusdē ad dominiū aurelianēn. de fmone pcedenti Ereniſſimo pncipi. ⁊ militi re- gis poli dño aurelianē. Suus- Jōhes cācellari⁹ ecclie pſiſen⁹ in dign⁹ obſequiū hūile. pacisq; p- ſentis cū etna/donū felicit̄ adipisci. Dul-

ta hacten⁹ ſcpſi ſtrenuiffime dñcet. **A**lma dīri q̄ ad ecclasticā pacē vtilia videbāt; pſe quēſ pacē exulatē/latratu q̄ potui/ego de- gener. catul⁹ offerēs in ſup p vitiū portōe qd opus tabnaculi dei/cū boib⁹ ea q̄ d ma- nu ſua videbar ſuſcepiffe. Nec iſtro poſſe ea a tot capiſib⁹/ſvariāſ facile traduci ſuſias. ⁊ forſan aduersas/q̄ m̄ oia ſi cū diſtictiōe tpm circumſtāq; q̄ ſele offerētiū mltipli- tate pēſarē dīg fuerint/arbitroꝝ ea iuentū in- neuſ ſcordi vitat⁹ intſe iūcta eē/ vtpote q̄ circa idē cētrū emdēq; cardinē p̄ ſiderū voluebāt. **V**iā itaq; cellungis bñ practica- tā/ego breuiflā ⁊ optimā cēſui/iudicans ad ei⁹ receptōz fm̄ ppatōz animi/ābos cō- ſiderēs de papatu iure dīno pſtrictos. Nec erat q̄ allegarēt coactōz. **V**ellēt itaq; cogē- bat nēo. **P**orro in xclusiōe ſubſtractioniſ nō affui/quā m̄ cōlū ſuſgreptinaci aīo- ſitate nō pſūpsi. **S**z postq; dñs nē. **B**ene- dict⁹ viā cellungis ⁊ alia q̄ petebāt accōmo- da p pace ⁊ reformatōe ecclie dīct⁹ ē accep- tasse opponiſ ſe puitas mea/cū odīs ⁊ di- ſcrimib⁹ nō modic⁹/vt ipē neq; papatū de- facto irreverſibile amilſſe; neq; hereticus aut ſcismatiſ ſiſicād q̄ eē cāref. **P**lacuit q̄ q̄ ſeſtō quā ſe pdcāui corā celeberrimo ce- tu pploꝝ. **P**er hāc itaq; ab ea nr̄a ſecū vni- ta/poriū pacis generali atrigere facili⁹ ſpa- baſ. **D**eniq; nō tā miſſiſ ſuā coact⁹ legat⁹ ad dominū nr̄m ſup hac materia/p pte v̄ ſu- niuerſitatis pclariflā ſtudioꝝ/cui ego fi- li⁹ negare potui nihil/poſſui pmo maſſilie- **D**ebitcaraſcone fmone hūc/q̄ē decor⁹ p- ſentie vſtre nobiliflā ſulgōr illuſtravit. **H**ūc fmone ſic ⁊ pntē ppoſitōz/poſtulare dignata ē celsitudo v̄ra ab exiguitate mea/ q̄lis at ego ſū ut l̄h vel alid q̄ppiā denegar̄ pſūpſerit/accipite itaq; fmone q̄lſciq; ille ēlybi aliq; ſed pauca ex dictat⁹/in marginē poſita ſūt/q̄ breuitas p̄ceps criput ne pſer- re. **B**n̄ valeat pclarā dñatio v̄ra ⁊ ad cōem pacē ⁊ p̄priā ſalutē ſequēdā ſchū tarasto- ne Ann̄ do. Mccccii. i vigilia epiphauie **E**pila dño camierensi exſtēt in curia. **C**reuerā ruerende pat. ⁊ pceptor singularis accuratiſ ſi vacasset per dictatū/qdā ſcribere ſq̄ſtū ſimi- ſtra vel interptatōe/vl'relationē dīctor⁹ imo pluriū non dīctorum in fmone circūſiōis habito tarastone coram domino noſtro/ tempore legationis mee pro parte alme v̄ ſu- niuerſitatis Parifiſiſis matris mee.